

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

EUROPEISKA UNIONENS HÖGA
REPRESENTANT FÖR UTRIKES
FRÅGOR OCH
SÄKERHETSPOLITIK

Bryssel den 17.12.2012
JOIN(2012) 36 final

**GEMENSAMT MEDDELANDE TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

**Stöd till närmare samarbete och regional integration i Maghreb: Algeriet, Libyen,
Mauretanien, Marocko och Tunisien**

**GEMENSAMT MEDDELANDE TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

**Stöd till närmare samarbete och regional integration i Maghreb: Algeriet, Libyen,
Mauretanien, Marocko och Tunisien**

I. INLEDNING

1. Folken i Maghrebländerna har gått i bräschen för de historiska händelserna 2011. Mer än i någon annan region i arabvärlden har dessa länder inlett en lång process av förändringar och reformer. EU har ett stort intresse av denna demokratiserings- och moderniseringsprocess.
2. Under det senaste året har dessa länder dessutom intensifierat sin strävan efter ett närmare samarbete dem emellan. Denna rörelse – som fortfarande är trevande och ännu inte har omsatts i konkreta åtgärder – grundas på insikten att målen att främja välbefinnande, stabilitet och demokratisk omvandling på nationell nivå inte till fullo kan uppnås utan att förbindelserna mellan Maghrebländerna fördjupas.
3. Det huvudsakliga syftet med detta meddelande är att redogöra för hur EU kan stödja ett närmare samarbete mellan Maghrebländerna genom att utnyttja sina egna omfattande erfarenheter av integration, och mot bakgrund av EU:s intresse för regionen i egenskap av granne och nyckelpartner till de fem berörda länderna. Europeiska kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (nedan kallad *den höga representanten*) vill uppmuntra och stödja det arbete som pågår i partnerländerna i Maghreb för att fördjupa samarbetet inom Maghrebregionen. Ett starkare och mer enat Maghreb kommer att bättre kunna ta itu med gemensamma utmaningar, som instabiliteten i Sahel, energitrygghet, sysselsättningsläget och kampen mot klimatförändringar. Dessa utmaningar medför ett historiskt tillfälle att fördjupa vårt partnerskap.
4. Detta meddelande ingår i EU:s övergripande respons på förändringarna i det södra grannskapet. Förslagen i det är avsedda att komplettera, inte ersätta, de olika åtgärder som EU lagt fram i de meddelanden¹ som under 2011 antogs av Europeiska kommissionen och den höga representanten om inrättande av ett partnerskap för demokrati och delat välbefinnande och fastställande av en förnyad strategi för den europeiska grannskapspolitiken. Båda dessa meddelanden betonar vikten av fördjupad syd-syd-integration (och subregional integration) som ett komplement till andra bilaterala och regionala initiativ. Det nu aktuella meddelandet bygger också vidare på ”agendan för förändring”, dvs. Europeiska kommissionens reviderade politik för en resultatorienterad användning av anslagen för yttre bistånd².

¹ Ett partnerskap för demokrati och delat välbefinnande med södra Medelhavsområdet (8.3.2011) och Ny respons på ett grannskap i förändring (25.5.2011), som innehåller en översyn av den europeiska grannskapspolitiken.

² Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring (13.10.2011).

5. Förslagen ligger i linje med EU:s åtagande att inta en positiv hållning till reforminitiativ som dess partnerländer i grannskapet inleder och de har utarbetats i samråd med dessa länder. Många av de åtgärder som beskrivs nedan är nya. Det hänvisas också i vissa fall till befintliga regionala initiativ, där integreringen skulle kunna förstärkas med hjälp av befintliga verktyg men med Maghrebländernas perspektiv som utgångspunkt, och till bilaterala åtgärder, i de fall då dessa bidrar till den allmänna sammanhållningen i regionen.
6. Samtidigt är avsikten att meddelandet ska återspegla de viktiga förbindelserna mellan Maghrebländerna och Afrika söder om Sahara, å ena sidan, och mellan EU och Afrika söder om Sahara, å andra sidan. I detta sammanhang bör EU:s stöd till integrationen inom Maghreb uttryckas klart och tydligt inom ramen för EU:s övergripande förbindelser med den afrikanska kontinenten enligt den gemensamma strategin EU–Afrika³. Detta inbegriper i synnerhet EU:s tematiska partnerskap för fred och säkerhet, som Maghrebländerna antingen deltar direkt i eller nära följer. Meddelandet tar också hänsyn till Mauretaniens särskilda, kluvna situation som beror på landets geografiska läge i gränsområdet mellan det arabiska Maghreb och Afrika söder om Sahara.
7. Drivkraften för förändring och besluten om hur integrationen bäst kan förverkligas måste komma från Maghrebländerna själva. Följaktligen framläggs förslagen i detta meddelande i en anda av solidaritet och partnerskap och med beaktande av att den pågående debatten i Maghreb om takten och graden av integration på subregional nivå befinner sig i ett kritiskt skede. Även om dessa förslag är tänkta att gagna folken i Maghrebregionen som helhet, kan de även vara till nytta om de tillämpas på en mer begränsad eller bilateral grund, eller på ett asymmetriskt sätt i hela regionen.

II. UTMANINGAR FÖR MAGHREB

8. Maghreb som region har en mycket rik potential för utveckling. Dess geografiska läge mellan Afrika söder om Sahara och å ena sidan Europeiska unionen, å andra sidan östra Medelhavsområdet medför en fördel i form av tillträde till såväl Atlantens och Medelhavets kuststräckor och möjliga landtransportrutter. Regionen har också avsevärda naturresurser och mänskliga resurser samt gemensamma kulturella och språkliga band.
9. Trots det är Maghreb fortfarande en av de minst integrerade regionerna i världen. På grund av detta har dess utvecklingspotential i allmänhet varit låst. Ekonomiskt har kostnaden för Maghrebs bristande integration på olika sätt uppskattats till mellan 1 och 2 % av BNP. Den verkliga kostnaden drabbar emellertid inte bara den ekonomiska tillväxten, utan också säkerheten och den mänskliga utvecklingen i regionen.
10. Utmaningarna för regionen är väldokumenterade och inbegriper bland annat följande:

Demokratiska reformer

³ Det strategiska partnerskapet Afrika–EU: Den gemensamma strategin Afrika–EU, toppmötet mellan EU och Afrika i Lissabon 2007, dokument 16344/07.

- (a) I samtliga länder i Maghreb pågår som bäst politiska reformer. På det politiska planet är allmänhetens förväntningar höga när det gäller deltagande i det offentliga livet, ansvarsskyldighet, tillgång till information, yttrandefrihet och tillgång till rättslig prövning. Det civila samhället har ökat i betydelse och förmår bättre utöva sin funktion som en legitim partner till de lokala myndigheterna när det gäller att skapa mer inkluderande samhällen. Förbättrade valprocesser har ökat ansvarsutkrävandet i regionen. Parlamenten har potential att utvecklas som nyckelaktörer, och det har också de olika politiska partier och rörelser som har uppstått. Samtidigt är de institutioner som är nödvändiga för att skydda demokratiska värderingar, rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna svaga. I denna miljö är uppgiften att befästa och främja demokratiska reformer som till fullo respekterar internationella bestämmelser om mänskliga rättigheter fortfarande en stor utmaning.

Samhällsekonomiska reformer

- (b) Tillväxten i Maghreb är fortfarande alltför svag för att de stora befolkningsströmmarna ska kunna absorberas av arbetsmarknaden och för att fattigdomen och arbetslösheten (som 2011 uppgick till mellan 10 och 18 % i Algeriet, Marocko och Tunisien och över 30 % i Mauretanien) ska kunna minskas. I UNDP:s rapport *Arab Development Challenges Report 2011* uppskattar man att Maghrebbländerna även på grundval av ett försiktigt antagande (dvs. att den nuvarande arbetslöshetsnivån och förvärvsfrekvensen bibehålls) behöver skapa 1,8 miljoner arbetstillfällen fram till år 2015 och 7,8 miljoner till år 2030. Om man misslyckas med att skapa tillräckliga sysselsättningsmöjligheter kan det dessutom i slutändan leda till att fattigdomen ökar ytterligare i och med att det humankapital som ungdomen utgör inte kan utnyttjas. Om man inte lyckas öka tillväxten och inrätta en effektiv sysselsättningspolitik (som inbegriper investeringar i humankapital och främjande av anständiga arbetsvillkor) kommer de höga arbetslöshetsnivåerna att kvarstå bland ungdomar, och den informella sektorn kommer fortfarande att utgöra en betydande del av den reala ekonomin. Dessa faktorer kommer i sin tur att utgöra betydande risker för den framtida sociala stabiliteten och processen för övergång till demokrati.
- (c) Tillväxten inom jordbruket i många av Maghrebbländerna har bromsats av strukturella problem som t.ex. begränsade investeringar, bristande vattentillgång, markförstöring, klimatförändringar och dålig tillgång till grundläggande tjänster. Jordbrukssektorn står inför utmaningen att producera mer och bättre, dvs. att öka jordbrukets produktivitet, övergå till hållbara produktionsmetoder och förbättra levnadsvillkoren på landsbygden på grundval av långsiktiga strategier.
- (d) Hittills har potentialen för utveckling av verkligt diversifierade ekonomier grundade på en dynamisk privat sektor långt ifrån förverkligats. Maghreb har ännu inte lyckats skapa regionala konsumentmarknader, utnyttja stordriftsfördelar och till fullo utnyttja fördelarna med närheten till Europa och till viktiga interkontinentala sjövägar för att utveckla regionala produktionsförbindelser, bli en del av den globala värdekedjan och därmed bli mer attraktivt för investeringar. Alltför ofta har man genom att hålla

ekonomierna stängda gett ett fåtal gynnade inhemska företag möjlighet att utveckla ett profiterande beteende och befästa monopol. Dessutom har korruption konstaterats vara ett allvarligt hinder för investeringar och affärsverksamhet.

- (e) När det gäller social och mänsklig utveckling har betydande framsteg visserligen gjorts på vissa områden, som utbildning och medellivslängd, men en stor del av befolkningen saknar fortfarande tillräcklig sysselsättning, socialt skydd och sociala rättigheter⁴. I de flesta Maghrebländer kvarstår dessutom avsevärda inre sociala skillnader, då välståndet koncentreras till vissa områden. Därför är Maghrebländerna fortfarande utvandringsländer huvudsakligen inriktade på Europa, med Libyen som allmänt undantag. De är även transitland för irreguljär invandring till Europa. Hållbar utveckling kan endast uppnås om den yngre generationen är välutbildad och har möjlighet att delta i det sociala och ekonomiska livet i sitt land. En hög utbildningsnivå utgör grunden för stabilitet och kan bidra till att skapa ett demokratiskt samhälle. Högre utbildningsanstalter är viktiga aktörer i övergången till demokrati, eftersom de ansvarar för att utbilda en ny generation ledare och lärare. Vidare har frågan om kulturella politiska reformer fått en särskild betydelse i efterdyningarna av den arabiska våren.

Globala hot

- (f) Terrorism och internationell brottslighet är ett oerhört stort problem i regionen, i dess södra grannskap och i Sahel. Organisationen Al-Qaida au Maghreb islamique (AQMI) har skapat ett nätverk för terrorism särskilt i Maghreb och Mali. Situationen har förvärrats till följd av konflikten i Libyen, med ökad handel med vapen, människor och narkotika och närvaro av jihadkrigare som deltagit i konflikten, vilket skapat en instabil situation i Sahel-Saharaområdet. Dessa faktorer ligger också bakom upproret bland tuareger i norra Mali, vilket gett AQMI ännu större inflytande. För att uppnå de mål som fastställs i EU:s strategi för säkerhet och utveckling i Sahel⁵ (som omfattar Algeriet, Mauretanien, Mali och Niger men vars genomförande inriktas på de tre sistnämnda länderna) kommer det att krävas ett nära samarbete med Maghrebländerna, som själva direkt berörs – även i egenskap av aktörer – av situationen i Sahel-Saharaområdet.

Miljö och klimatförändring

- (g) Maghreb står inför många utmaningar på miljöområdet och när det gäller utnyttjande av naturresurser. Nationella och regionala åtgärder behövs för att ta itu med miljöfrågor, bland annat avseende luft, vatten, havsmiljö, mark och biologisk mångfald. Maghrebländerna är också mycket utsatta för klimatförändringar och lever redan med följderna av dem, med potentiellt allvarliga konsekvenser för viktiga ekonomiska sektorer (t.ex. jordbruk, turism och livsmedelspriser). Samtidigt har regionen unika möjligheter att övergå till en koldioxidsnål utveckling, bl.a. genom ökad tonvikt på förnybar energi och

⁴ Se UNDP: *The Arab Development Challenges Report 2011*.

⁵ Europeiska unionens strategi för säkerhet och utveckling i Sahel, den 31 mars 2011.

energieffektivitet, även genom gränsöverskridande projekt och politik. Detta skulle i sin tur bidra till att skapa arbetstillfällen och locka investeringar till regionen.

III. ARABISKA MAGHREBUNIONEN, UNIONEN FÖR MEDELHAVSOMRÅDET, 5+5-FORUMET – EN FLEXIBEL OCH PRAGMATISK STRATEGI

11. EU är fast beslutet att fördjupa sina bilaterala förbindelser med länderna i Maghreb. Samtidigt finns det ett behov av att blåsa nytt liv i de olika regionala organisationer och strukturer som redan finns, så att de kan hjälpa till att bemöta gemensamma utmaningar. EU är berett att öka sitt stöd och att utveckla synergier och förbättra samordningen med befintliga initiativ på bilateral nivå.
12. Den planerade Arabiska Maghrebunionen (AMU) kommer att spela in viktig roll när det gäller att ge ny drivkraft åt integrationen inom Maghreb. Europeiska kommissionen och den höga representanten välkomnar den dialog som hittills förts med AMU och åtar sig att förbättra dialogen och utveckla nya samarbetsområden med utgångspunkt i framför allt det tekniska arbete som redan utförts tillsammans med AMU.
13. Vissa internationella ramar kan användas för att underlätta utökat och bättre samarbete dels inom Maghreb, dels mellan Maghrebländerna och deras grannar i nord och syd. Unionen för Medelhavsområdet kan använda sin flexibilitet för att främja subregionala samarbetsprojekt till förmån för Maghrebländerna. Gruppen av fem länder i EU:s södra Medelhavsområde och Maghreb (det så kallade *5+5-forumet*⁶) är värdefull, eftersom man därigenom infört ett samarbete mellan de berörda länderna på grundval av gemensamma intressen och gemensamma mål som kan stödjas av EU i vissa fall (t.ex. genom finansiering av genomförbarhetsstudier eller projektberedning). De s.k. pays du champ (Algeriet, Mali, Mauretanien och Niger) har tagit ett initiativ i syfte att åtgärda situationen i Sahel-Saharaområdet. Detta initiativ bidrar tillsammans med EU:s strategi för Sahel också till att ge ramar för samarbetet med Maghreb.
14. Även den afrikanska kontinenten i övrigt måste beaktas. Maghrebregionen kommer fortsatt att vara ansluten till interregionala och kontinentala initiativ inom ramen för den gemensamma strategin EU–Afrika, särskilt med stöd av det planerade panafrikanska programmet, om det inrättas.

IV. UTVIDGAT SAMARBETE OCH ÖKAD INTEGRATION I MAGHREB – VAD KAN EU GÖRA?

15. Fördelarna med ökad integration i Maghreb skulle inte bara komma människor i de fem berörda länderna till godo. De skulle också vara till nytta för grannarna, däribland EU. För EU är skapandet av ett område med stabilitet och välbefinnande i Maghreb på grundval av demokratisk ansvarsskyldighet och rättssäkerhet ett viktigt mål i de bilaterala förbindelserna, vars förverkligande kan underlättas genom en

⁶ Forumet för västra Medelhavsområdet består av Algeriet, Frankrike, Italien, Libyen, Malta, Mauretanien, Marocko, Portugal, Spanien och Tunisien.

regional ansats. På bägge sidorna av Medelhavet kommer man att dra nytta av ökad stabilitet, mer integrerade marknader, närmare personkontakter och djupare intellektuella, ekonomiska och kulturella utbyten.

I detta sammanhang skulle EU kunna stödja en rad initiativ på de områden som anges nedan och mobilisera flera olika instrument, från stärkt politisk dialog till tekniskt stöd och enskilda projekt.

A. Demokratiska reformer

16. EU stöder redan demokratiska reformer i Maghrebländerna och följer händelseutvecklingen i varje enskilt land. Utöver dessa åtgärder kan EU

- stödja regionala och subregionala initiativ som syftar till att stärka det civila samhällets organisationer och nätverk för att öka deras engagemang för demokratisk samhällsstyrning, ansvarsskyldighet och politisk dialog⁷. Detta kan uppnås genom att man mobiliserar grannskapsfaciliteten för det civila samhället, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter samt programmet för icke-statliga aktörer och lokala myndigheter, och det kan inbegripa att organisera och stödja subregionala initiativ som Maghreb Social Forum, Forum Syndical Maghrébin och andra nätverk inom det civila samhället,

- stödja ett ökat samarbete och utbyte mellan parlamenten i Maghrebländerna och i EU:s medlemsstater samt Europaparlamentet,

- fortsätta att stödja Maghrebpartnerländernas ansträngningar för att modernisera sina rättsväsen och bl.a. förbättra tillgången till rättslig prövning, rättsväsendets oberoende och respekten för rättsstatsprincipen,

- stärka lokala myndigheters institutionella kapacitet med avseende på lokal styrning, lokalt beslutsfattande och tillhandahållande av tjänster, särskilt när det gäller öppenhet och insyn, decentraliserade reformer och tillhandahållande av högkvalitativa tjänster till befolkningen, genom icke-hierarkiskt samarbete mellan lokala myndigheter inom EU,

- inrätta ett nytt program för att stärka den roll som medier och kultur kan spela i Maghreb när det gäller att främja demokratisering, stödja yttrandefriheten och lösa konflikter. Detta program skulle också främja icke-hierarkiskt samarbete på subregional nivå för att stödja omvandlingen av statliga medier till medier med ett public service-uppdrag.

B. Globala hot

17. Maghrebländerna bär det primära ansvaret för kampen mot terrorism och olaglig handel. För att de ska lyckas med detta krävs det en nära samordning, och därför stöder EU alla insatser som görs för att främja ett bättre samarbete mellan alla Maghrebländer i detta avseende. Långvariga olösta konflikter och fortsatta spänningar på grund av nyare konflikter innebär ytterligare ett potentiellt hot mot säkerheten och ett hinder för en djupare integration. Instabiliteten i Sahel-Saharaområdet utgör dessutom ett hot mot EU:s egen säkerhet, och därför behöver även EU fördjupa sin dialog genom att intensifiera sina ansträngningar att samarbeta med länderna i regionen. Dessutom behöver man utöka insatserna för att bekämpa

⁷

I linje med meddelandet *En grund för demokrati och hållbar utveckling: EU:s samarbete med det civila samhället på området yttre förbindelser*, Bryssel den 12 september 2012, COM(2012) 492 final, och Europeiska rådets slutsatser av den 15 oktober 2012.

den olagliga handeln med kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära (CBRN) material.

18. I detta sammanhang kan EU

- upprätta regelbundna kontakter mellan EU:s militära stab, EU:s underrättelseanalyscentrum, Europol och de behöriga myndigheterna i Maghrebländerna för att säkerställa ett bättre informationsutbyte,

- vid behov tillhandahålla tekniskt stöd till de behöriga myndigheterna i Maghrebländerna och till de strukturer som medverkar i kampen mot terrorism och olaglig handel,

- delta i säkerhetsinriktad verksamhet inom ramen för 5+5-forumet och stödja utvecklingen av sådan verksamhet, särskilt när den inbegriper civila och militära bidrag till förvaltningen av luftrum, havsområden och gränser,

- stödja domstolsväsen, polis och militära skolor och utbildningscentrum i Maghrebländerna i deras arbete med att utarbeta utbildningsprogram som är öppna för deltagare från regionen och hela Afrika genom att vid behov tillhandahålla teknisk rådgivning,

- stödja kapacitetsuppbyggnad, tekniskt utbyte och utbyte av bästa praxis med EU för att motverka faktorer som gynnar spridningen av terrorism och stärka samhällets motståndskraft mot uppmaning och rekrytering till terrorism och mot våldsbenägen radikaliserings, särskilt bland ungdomar,

- utöka insatserna inom ramen för det initiativ för minimering av CBRN-risker som genomförs vid expertcentrum i EU,

- i linje med de gemensamma meddelandena från 2011⁸ stödja insatser för konfliktlösning och försoning särskilt genom förtroendeskapande åtgärder, på begäran av dem som berörs.

C. Stöd till en inkluderande ekonomisk utveckling

19. De strukturella problemen med hög arbetslöshet, svaga utbildnings- och arbetsmarknadsinstitutioner, en svag privat sektor och en låg grad av handelsintegration och ekonomisk integration går in i varandra och påverkar varandra. Utan en konkurrenskraftig privat sektor kommer få anständiga arbetstillfällen att skapas. Utan insatser för att reformera utbildnings- och sysselsättningspolitiken kommer den privata sektorn inte att kunna växa, och utan öppna och integrerade ekonomier kommer konkurrensen att förbli begränsad och marknader outnyttjade, och de investeringar som krävs för att skapa arbetstillfällen kommer att utebli⁹.

Sysselsättningen: en utmaning

20. Utbildning är avgörande när det gäller att skapa sysselsättning och förbättra anställbarheten. I Maghrebländerna måste de nationella utbildningssystemen fokusera mer på anställbarhet och särskilt på att främja en högre kvalitet på yrkesutbildningen och ett bättre utnyttjande av utbildningsmöjligheterna. Samtidigt måste moderniseringen av systemen för högre utbildning fortsätta och inriktas på att förbättra deras kvalitet och relevans för arbetsmarknadens behov. Parallellt bör

⁸ Se fotnot 1.

⁹ Se även *Regional Trade Facilitation and Infrastructure Study for Maghreb Countries*, den 20 juni 2012, Världsbanken.

arbetsmarknadsåtgärder på efterfrågesidan kompletteras med en effektiv social dialog.

21. Den nationella utbildnings- och sysselsättningspolitiken skulle med fördel kunna kompletteras med regionala initiativ. I detta sammanhang kan EU
- stödja skapandet av nätverk inom Maghreb mellan lämpliga partner på området utbildning och sysselsättning (utbildningsinstitut och arbetsmarknadsparter),
 - hjälpa till med att stärka det tekniska utbytet om yrkesutbildnings- och sysselsättningsfrågor inom Maghrebregionen, inbegripet arbetsförmedlingar,
 - undersöka möjligheterna till tekniskt utbyte mellan Maghrebländerna om utvalda teman inom Marrakechåtgärdsramen, med inriktning på sysselsättning, anställbarhet och anständiga arbetsvillkor,
 - fortsätta att stödja moderniseringen av systemen för högre utbildning i Maghrebländerna genom Tempus, Erasmus Mundus och efterföljande program. Dessa program kommer fortsatt att användas för att främja frivillig anpassning av partnerländernas system för högre utbildning till utvecklingen i EU inom ramen för Bolognaprocessen.

Utveckling av den privata sektorn

22. Företrädare för den privata sektorn i Maghreb har pekat ut kompetensutveckling, produktionskvalitet, tillgång till finansiering, tillträde till marknader (både inom och utanför regionen), landsbygdsutveckling, utveckling av den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin och sist men inte minst insyn och rättssäkerhet som centrala förutsättningar för den privata sektorns utveckling.
23. Regeringarna måste skapa utrymme för företagande, innovation och utveckling av små och medelstora företag, säkerställa att det råder lika villkor för alla aktörer och minska ineffektiviteten och korruptionen inom den offentliga förvaltningen. Rättvist och enkelt tillträde till marknaden för offentlig upphandling är av särskild betydelse i detta avseende. Nätverk för näringsidkare, handelskamrar och andra intressenter kan ge möjligheter till ömsesidigt stöd, och också tillgång till mekanismer för att kartlägga kunder och leverantörer. Ett område som förtjänar särskild uppmärksamhet är främjande av kvinnligt företagande.
24. Maghrebländerna kommer att vara nyckelpartner för EU inom det nya ramprogrammet för forskning och innovation Horisont 2020, som har ett starkt inslag av internationellt samarbete. De kommer att delta i utarbetandet av en gemensam agenda för forskning och innovation mellan EU och partnerländerna i Medelhavsområdet. Maghrebländerna kommer att utveckla partnerskap med EU genom vetenskapspolitisk dialog, genom gemensamma forskningsinitiativ för att bemöta gemensamma samhällsutmaningar som rör vatten, livsmedelsförsörjning, hälsa, miljö och energi samt genom att bygga upp forsknings- och innovationskapaciteten.
25. EU kan bygga vidare på sina pågående insatser i regionen för att stödja den privata sektorns utveckling genom att
- stödja nätverksarbete mellan näringsidkare i Maghreb, bland annat genom nationella organisationer och genom olika evenemang,

- stödja inrättandet av ett nätverk som ger råd till företag i Maghreb som har planer på att investera i andra Maghrebländer (utveckling av affärsplaner, kunskaper om den lokala lagstiftningen osv.),
- ge tekniskt stöd till banker i Maghreb som vill utvidga verksamheten i hela regionen (t.ex. betalningssystem),
- genom det nya programmet för europeiskt grannskapsstöd till jordbruk och landsbygdsutveckling bistå partnerländerna i deras utformning av en politik för starkare och mer inkluderande tillväxt i landsbygdsområden och inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin,
- främja kvinnligt företagande, bl.a. genom mentorskap, bättre tillgång till finansiering och främjande av offentligt stöd till nystartade företag,
- tillhandahålla arbetsplatsanknuten utbildning och handledning i små och medelstora företag i andra partnerländer för unga yrkesverksamma och nya företagare som vill starta eget, i syfte att underlätta framgångsrik företagsetablering och utveckling av affärsidéer och bygga upp kapaciteten hos tillhandahållare av stödtjänster för företag,
- efter beslutet att höja utlåningskapaciteten hos Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling och andra europeiska finansinstitut kan ytterligare stöd komma att beviljas för att stödja utvecklingen av små och medelstora företag; samarbete med den planerade utvecklingsbanken Maghreb Development Bank i synnerhet på detta område skulle kunna övervägas,
- utvidga European Enterprise Network, som redan finns i regionen, till de partnerländer som ännu inte omfattas av detta nätverk¹⁰ samt integrera företagskluster och andra företagsnätverk i europeiska samarbetsplattformar.

26. Kulturen kan lämna ett mycket viktigt bidrag till en hållbar mänsklig, social och ekonomisk utveckling.

I Maghrebregionen kan EU

- stödja utvecklingen av kultursektorn som en drivkraft för hållbar utveckling i regionen genom att främja kulturpolitiska reformer, stärka kapaciteten hos de ansvariga för kulturpolitiken samt stödja investeringsfrämjande verksamhet, den privata sektorn och utveckling av kulturarbetares förmåga att driva företag, särskilt på Maghreb-nivå.

Handel

27. Starkare regional handelsintegration mellan Maghrebländerna, tillsammans med upprättandet av djupgående och omfattande frihandelsområden mellan partnerländer i Maghreb och EU, skulle gynna båda parterna. EU:s företag och investerare skulle kunna dra nytta av stärkt marknadsutveckling och integration, vilket inte bara skulle öppna större exportmarknader utan även integrera regionen i EU:s produktionsnätverk. Genom att avlägsna befintliga handelshinder, öppna gränser (inklusive gränsen mellan Algeriet och Marocko) och integrera regionen i globala leveranskedjor och produktionsnät skulle man också kunna frigöra en stor ekonomisk potential. En sådan utveckling hänger dock på partnerländernas politiska vilja.

¹⁰ Tunisien är det enda Maghreb-land som redan tillhör European Enterprise Network.

28. För att uppmuntra djupare handelsintegration och ekonomiska integration i Maghreb har EU inriktat sitt stöd på att diversifiera och öka handelsintegrationen syd-syd och på att främja investeringar. På det bilaterala planet har EU hittills inriktat insatserna på de länder som ännu inte anslutit sig till Världshandelsorganisationen (WTO) (Algeriet och Libyen) och på att upprätta djupgående och omfattande frihandelsområden (Marocko och Tunisien). Inrättandet av ett nätverk av sådana avtal mellan EU och Maghreb, och även Maghrebländerna emellan, skulle i slutändan bidra till att förverkliga visionen om en ekonomisk gemenskap mellan EU och dess partner i den europeiska grannskapspolitiken.
29. På grundval av de befintliga handelsförbindelserna mellan EU och Maghrebländerna kan EU
- stödja utvecklingen av regionala produktionsförbindelser genom att utnyttja och informera om möjligheterna till ursprungskumulation mellan medlemmarna i Europa–Medelhavsområdet och informera om de emotsedda nya exportörsanpassade reglerna (särskilt viktiga för textilindustrin, men även relevanta för industrisektorer med högre förädlingsvärde),
 - fortsätta att tillhandahålla stöd och teknisk expertis i samband med handelsintegrationen och den ekonomiska integrationen inom ramen för Arabiska Maghrebunionen och Agadiravtalet,
 - stödja initiativ mellan partnerländer i Maghreb som syftar till att informera om villkoren för handel och investeringar, t.ex. genom den handels- och investeringsfrämjande mekanismen för Europa–Medelhavsområdet, till att minska icke-tariffära handelshinder och till att förbättra och modernisera tullförfaranden och instrument i syfte att främja handeln inom regionen,
 - underlätta handeln med industriprodukter genom att slutföra förberedelserna för att inleda förhandlingar om avtal om bedömning av överensstämmelse och godtagande med vart och ett av Maghrebländerna,
 - öka samarbetet med näringslivet i Maghreb för att ge företagen bättre möjligheter att ge uttryck för sina intressen och problem när det gäller initiativ för handel och investeringar i regionen. Inrättandet av ett näringslivsforum EU–Maghreb skulle kunna vara ett första steg i denna riktning.

D. Infrastruktur- och nätverkssektorer

30. För att få till stånd en effektiv handelsintegration och ekonomisk integration i regionen krävs det regionala infrastrukturförbindelser och logistik samt en miljö som underlättar för näringsidkare. Infrastrukturinitiativ måste gå hand i hand med reformer som syftar till att underlätta handeln, med ett bättre och mer rättvist regleringssystem och även med liberalisering och integrering av regionala tjänstesektorer (transport, telekommunikationer osv.).

Transport

31. På transportområdet kommer utvecklingen av det transmaghrebinska nätverket fortsatt att prioriteras. Detta nätverk kommer att utgöra en del av det transportnät i Medelhavsområdet som håller på att byggas upp inom ramen för Europa–Medelhavssamarbetet (Euromed). Som sådant utgör det den nödvändiga grunden för utveckling av handeln inom regionen och kommer att ge de ekonomiska aktörerna och medborgarna på bägge sidor om Medelhavet ett flertal förbindelser. Öppnandet av landgränsen mellan Algeriet och Marocko skulle vara ett avgörande inslag i

färdigställandet av de transmaghrebinska motorvägarna och därmed i utvecklandet av handeln och de direkta personkontakterna.

32. För att påskynda framstegen i utvecklingen av transportnät behövs det samordnade insatser av regionala och subregionala nätverk och strukturer som Euromed, gruppen för transportministrar i västra Medelhavsområdet (inom ramen för 5+5-samarbetet), AMU, unionen för Medelhavsområdet och finansinstitut.
33. Inom luftfartssektorn har en närmare integration med EU:s grannländer inletts i syfte att skapa ett större gemensamt europeiskt luftrum. Förslaget om ett gemensamt luftrum för Medelhavsområdet riktar sig också till Maghrebländerna.
34. EU kan
 - stödja utarbetandet av studier och beredningen av projekt som uppfyller bankernas krav samt av program för tekniskt stöd, och främja närmare samordning mellan de relevanta aktörerna i samband med utvecklandet av det transmaghrebinska nätverket, sjöförbindelserna mellan EU och Maghreb och det gemensamma luftrummet för Medelhavsområdet,
 - främja utvecklingen av sjöförbindelser i linje med konceptet "sjömotorvägar" för att ytterligare förbättra transportlederna både mellan EU och Maghrebländerna och inom Maghrebregionen genom bättre anslutningar mellan det transeuropeiska transportnätet och det transmaghrebinska nätet,
 - utveckla det gemensamma europeiska luftrummet genom förhandlingar om luftfartsavtal med vissa Maghrebländer, såsom redan är fallet med Marocko,
 - fortsätta att använda investeringsinstrumentet för grannskapspolitiken i syfte att mobilisera ytterligare medel för att täcka regionens behov av investeringar i samband med transportinfrastruktur, i synnerhet genom att mobilisera tekniskt stöd och finansiering för att komplettera de förbindelser som saknas i de transmaghrebinska motorvägarna, särskilt gränsövergångarna,
 - fortsätta att stödja användningen, utvecklingen och ibruktagandet av driftskompatibla intelligenta transportsystem,
 - uppmuntra de europeiska organen på transportområdet att inom ramen för sina uppdrag tillhandahålla tekniskt stöd, såsom redan är fallet på luftfartsområdet, även genom ökat utbyte av erfarenheter mellan Maghrebländerna.

Informationssamhället/nätverkssektorer

35. Trots den breda användningen av it-verktyg under den arabiska våren ligger tillgången till internet i Maghrebregionen fortfarande mellan 5,5 % och 34 % i Libyen och Tunisien (vilket fortfarande är lågt internationellt sett). Eftersläpande IKT-infrastrukturer och regelverk hindrar Maghrebländerna från att dra full nytta av informationssamhället och IKT:s potential för att öka produktiviteten. Den sena liberaliseringen av teletjänster kan skapa allvarliga hinder för den fortsatta regionala handelsintegrationen.
36. EU kan
 - tillhandahålla tekniskt stöd inriktat på de särskilda behoven i Maghreb när det gäller tillnärmning på lagstiftningsområdet genom utbyte av bästa praxis,

- stödja samarbete mellan EU:s och Maghrebs tillsynsmyndigheter,
- stödja undersökningar om de ekonomiska och rättsliga konsekvenserna ur ett nationellt och regionalt perspektiv av en översyn av regelverket om elektronisk kommunikation och e-handel,
- överväga åtgärder som syftar till att förbättra anslutningsmöjligheterna i regionen och stödja kapacitetssuppletering inom forskarsamhället samt utveckling och användning av regional e-infrastruktur.

Energi

37. EU och Maghreb är sedan länge partner inom energisektorn (handel med olja och gas, rörledningar, utvinning av kolväten t.ex. i Algeriet och Libyen, synkron sammankoppling av elnät, elflöden till Marocko). Som ett led i detta samarbete finns det nu en verklig möjlighet att utveckla ett integrerat energiområde genom ett fördjupat partnerskap, som till en början bör inriktas på förnybar energi, ökad energieffektivitet och utveckling av en integrerad elmarknad som skulle gynna både Maghreb och EU. Ett sådant område skulle kunna bidra till det övergripande målet att främja handeln inom Maghrebregionen och mellan EU och Maghreb/Medelhavsområdet. Det skulle också kunna bidra till att uppfylla EU:s egna mål i fråga om utveckling av förnybara energikällor efter 2020¹¹. Storskaliga investeringar i förnybar energi, inbegripet i reservkapacitet för elproduktion som omfattar hela Maghreb, skulle också öka energitryggheten. Sådana investeringar skulle i sin tur bidra till att främja nya arbetstillfällen, bl.a. genom utveckling av industrin för produktion av förnybar energi, forskning och utveckling, internationell konkurrenskraft, bättre luftkvalitet och hälsa. De skulle också bidra till insatserna för att motarbeta klimatförändringarna och genomförandet av strategier för en koldioxidsnål utveckling. Om Maghrebs energimarknad i allt högre grad baserades på förnybara energikällor skulle detta undan för undan minska importkostnaderna för energiimportörerna och skapa ytterligare flexibilitet för kolväteproducenter att använda sina reserver.
38. Maghreb som underregion skulle kunna framstå som en föregångare i Medelhavsområdet och samtidigt bidra till mer övergripande strategier (t.ex. unionen för Medelhavsområdet, solenergiplanen för Medelhavsområdet osv.). I detta sammanhang kan man tänka sig en rad konkreta åtgärder för att utveckla ett elområde för västra Medelhavsområdet fram till 2020–2025:
- På grundval av ett gemensamt tekniskt regelverk är de regionala samarbetsstrukturerna (Medreg för tillsynsmyndigheter och MED-TSO för systemansvariga för överföringssystem) redo att bistå vid framtagandet av gemensamma nätkoder som skulle kunna användas på försök i Maghreb.
 - Gradvisa steg i riktning mot marknadsintegration bör fastställas och bör särskilt grundas på färdplanen för Algeriet. Detta inbegriper t.ex. följande: bilateral kapacitetstilldelning som bygger på gemensamma principer senast 2014, samordnad kapacitetstilldelning senast 2016, inrättandet av en regional plattform för elhandeln senast 2016–2020 osv.

¹¹ Förnybar energi: en viktig faktor på den europeiska energimarknaden (COM(2012) 271 av den 6 juni 2012).

➤ Ökat stöd för reformer inom energisektorn kan tillhandahållas, även för regionalt samarbete och regionala organisationer (t.ex. inrättandet av energitillsynsmyndigheter i Marocko och Tunisien senast 2014 och i Libyen senast 2016 och av funktionellt oberoende systemansvariga i Maghreb-länderna senast 2015).

➤ Samarbetet om förnybara energikällor och energieffektivitet bör utökas, bl.a. genom att partnerländerna i högre grad involveras i EU:s diskussioner och instrument rörande politiken för förnybar energi. Detta bör bygga på befintliga stödsatser genom investeringsinstrumentet för grannskapspolitiken och de europeiska instituten för utvecklingsfinansiering i form av bidrag, tekniskt stöd och riskkapitaltransaktioner. Gemensamma inbjudningar att lämna förslag om innovationsprojekt skulle kunna organiseras. Principer för investering i och handel med förnybar energi skulle kunna avtalas.

➤ När det gäller Mauretanien, liksom andra länder söder om Sahara, kan initiativet "Hållbar energi för alla" användas för att stödja energisamarbete genom lämpliga finansieringsinstrument.

39. För att man ska kunna åstadkomma detta elområde i regionen fram till 2020 krävs det betydande investeringar i produktionskapacitet (främst konventionella energikällor men med en ökad andel förnybara energikällor) och nätverksinfrastrukturer. I och med att nya möjligheter till elflöden skapas i regionen stärks behovet av att färdigställa elnätsskedjan i västra Medelhavsområdet längs två korridorer (Algeriet–Marocko–Spanien–Frankrike och Algeriet/Libyen–Tunisien–Italien).

40. Tekniska genomförbarhetsstudier finns redan, men regleringsmodellen och den finansiella modellen för de nya sammankopplingarna kommer att kräva särskild uppmärksamhet och förmodligen en särskild rättslig ram (mellanstatliga avtal). Korridorkonceptet bör användas, och betydande samordning kommer att krävas. Följaktligen föreslår EU att en särskild samordnare utses i samförstånd med de berörda länderna.

41. Dessutom föreslås följande:

➤ För att hålla de nya impulser vid liv som energiministermötet i Algeriet i juni 2010 gav upphov till föreslås det att ett energiråd EU–Maghreb sammankallas årligen, varvid nästa möte föreslås äga rum under första halvåret 2013.

➤ EU föreslår att en fördjupad teknisk dialog med alla berörda parter ska inledas för att diskutera varje steg i riktning mot marknadsintegration. Ett forum för el i stil med Florensforumet i EU skulle kunna anordnas under 2013.

➤ Det tekniska arbetet med regional integration utförs av regionala institutioner såsom Medreg och MED-TSO. Detta arbete skulle kunna kompletteras och understödjas av ett särskilt projekt för tekniskt bistånd med början 2013 (organisation och beredning av deltagandet i forumet för el, stöd till tekniskt arbete, specifika arbetsuppgifter för Medreg och MED-TSO med avseende på Maghreb, logistiskt stöd för årliga ministermöten osv.).

E. Miljö, klimatförändringar, civilskydd

Miljö och klimatförändringar

42. EU stöder redan Maghrebländerna och andra partnerländer i södra Medelhavsområdet i deras arbete för att stärka miljöskyddet och i kampen mot klimatförändringar genom en rad bilaterala åtgärder och genom Horisont 2020-initiativet för rening av Medelhavet.

43. På Maghreb-nivå kan EU

- i linje med Rio+20-toppmötet utarbeta ytterligare åtgärder med Maghrebländerna för att främja en grön ekonomi, till exempel genom att införa ett starkare subregionalt eller transnationellt inslag i det pågående EU-finansierade projektet för hållbara konsumtions- och produktionsmönster,

- fortsätta att genom investeringsinstrumentet för grannskapspolitiken mobilisera ytterligare finansiering för att täcka regionens behov av investeringar för att ta itu med klimatförändringarna och utveckla miljörelaterade infrastrukturprojekt,

- med stöd av sekretariatet för unionen för Medelhavsområdet, relevanta internationella finansinstitut och Maghrebländerna engagera sig mer i genomförandet av subregionala eller transnationella investeringsprojekt, eller nationella projekt som omfattas av överenskomna ramar eller initiativ, särskilt Horisont 2020-initiativet för rening av Medelhavet,

- inom ramen för den integrerade havspolitikerna i Medelhavsområdet kan Maghrebländerna också uppmuntras ytterligare att utveckla subregionala eller transnationella initiativ för att ta itu med sådana övergripande havsrelaterade frågor som sjöövervakning och sjösäkerhet, sjömotorvägar, kunskap i havsfrågor eller fysisk planering i havsområden för att frigöra potentialen för "blå tillväxt",

- stärka samarbetet för bevarande av levande marina resurser mellan EU och Maghrebländerna, särskilt inom ramen för Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet och Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten; ett sådant samarbete skulle kunna underlätta utnyttjandet av vetenskapliga metoder för att bättre utvärdera bestånden och förvalta resurserna på ett hållbart sätt,

- stödja partnerländerna i Maghreb i deras arbete för att stärka sin kapacitet att formulera och genomföra klimatförändringspolitik och strategier, stödja utvecklingen i riktning mot lägre koldioxidutsläpp, stärka motståndskraften mot klimatförändringar och förbättra tillgången till information.

- I sin strävan att stärka den politiska dialogen om klimatförändringar mellan EU och södra Medelhavsområdet kommer kommissionen att fortsätta att främja utvecklingen av pilotprojekt i länder som är intresserade av att testa den s.k. nya marknadsmekanismen som man enades om i samband med förhandlingarna i Durban om FN:s ramkonvention om klimatförändringar. Kommissionen har redan genom Världsbankens partnerskap för marknadsberedskap och faciliteten för koldioxidpartnerskap (*Carbon Partnership Facility*) åtagit sig att skapa förutsättningar för detta. Dessa och liknande initiativ kan, förutsatt att villkoren är de rätta, leda till bilaterala avtal med Maghrebländerna som skulle medge användning av sektoriella krediter som förvärvats utöver väsentliga "egna åtgärder" inom kraftproduktionssektorn. Målet skulle vara att stödja investeringar i förnybar energi och energieffektivitet och att minska energisektorns koldioxidutsläpp. Kommissionen kommer följaktligen att inleda samråd med tredjelandspartner om denna möjlighet. Om villkoren är de rätta, om absorptionsförmågan är tillräcklig och om våra partner är intresserade skulle kommissionen sedan göra de nödvändiga förberedelserna för att begära förhandlingsmandat.

Civilskydd

44. Maghrebregionen är särskilt sårbar för katastrofer orsakade av människor och naturkatastrofer, som i mycket hög grad skulle kunna undergräva regionens ansträngningar för att åstadkomma en hållbar utveckling. Med tanke på deras geografiska närhet till varandra och gemensamma sårbarhet för klimatrelaterade effekter har Maghrebländerna mycket att vinna på klimattåliga utvecklingsstrategier och ett nära samarbete på regional nivå och med EU, eftersom katastrofer inte stannar vid gränserna. Civilskyddet är ett viktigt instrument för att bygga upp ett gott samarbete och främja solidaritet mellan länderna.
45. Det finns redan en riskatlas och ett effektivt nätverk av nationella kontaktpersoner för civilskyddet i Medelhavsområdet, men Maghrebländerna skulle kunna dra nytta av ett ökat samarbete för att öka sin förmåga att förhindra och anpassa sig till katastrofer, sin katastrofberedskap och sin insatskapacitet vid katastrofer och därigenom bidra till ekonomisk, social och politisk stabilitet i regionen.

EU kan bygga vidare på det befintliga samarbetet på detta område (inklusive Europa–Medelhavsprogrammet för förebyggande, beredskap och insatser vid katastrofer) genom att

- tillsammans med alla viktiga aktörer främja utarbetandet av en regional strategi för katastrofhantering som bygger på förebyggande och beredskap snarare än på insatser,
- främja ett stärkt samarbete mellan olika regioner inom Maghreb via nätverket av nationella kontaktpersoner för civilskyddet för att se till att åtgärderna samordnades vid katastrofer,
- bidra till att vidareutveckla riskatlasen för att ta med risker som inte ingick i den första versionen och som skulle kunna påverka Maghrebregionen,
- bistå vid analysen av de ökande klimatrelaterade riskerna och vid de åtföljande förebyggande anpassningsåtgärderna,
- bistå vid kapacitetsuppbyggnad och insatser för att informera om förebyggande av och beredskap inför katastrofer samt lämna tekniskt stöd till utvecklingen av sådana initiativ som inrättandet av nationella plattformar för katastrofriskreducering och civilskyddsstrategier för att stärka den inhemska kapaciteten och tillfälliga förebyggande strukturer.

F. Migration och rörlighet

46. Migration och rörlighet spelar en central roll i EU:s förbindelser med Maghrebländerna. Båda sidorna står inför betydande och i stor utsträckning likartade utmaningar på detta område. De har båda ett gemensamt intresse av att organisera den lagliga migrationen bättre, bekämpa irreguljär migration och människohandel, främja internationellt skydd i regionen och maximera migrationens inverkan på utvecklingen.
47. Inom ramen för sin övergripande strategi för migration och rörlighet har EU åtagit sig att stärka samarbetet om migrationsfrågor och främja människors rörlighet i en säker miljö. På grundval av detta erbjöd sig EU att inleda dialoger om migration, rörlighet och säkerhet med vissa länder i södra Medelhavsområdet i sitt meddelande

från maj 2011¹², i syfte att stärka förbindelserna med vart och ett av dessa länder i enlighet med deras behov, vilja och förmåga att föra samarbetet på detta område vidare. En sådan dialog har officiellt inletts med Marocko och Tunisien i syfte att ingå partnerskap för rörlighet i en mycket nära framtid.

48. Det finns också gott om utrymme för att öka EU:s stöd till samarbete inom Maghrebregionen och mellan Maghreb och Afrika söder om Sahara på området migration och rörlighet. Mer specifikt kan EU

- göra ytterligare ansträngningar för att säkerställa att alla relevanta aktörer till fullo genomför befintliga ministerförklaringar och åtgärdsplaner på området migration och utveckling, särskilt migrations- och utvecklingsprocessen mellan EU och Afrika (den s.k. Rabatprocessen) och partnerskapet EU–Afrika om migration, rörlighet och sysselsättning,

- stödja lagliga migrationssystem mellan de olika Maghrebländerna samt mellan dessa och länderna söder om Sahara,

- mer systematiskt utnyttja de möjligheter till ökad rörlighet som EU:s viseringskodex erbjuder, t.ex. för kategorierna ungdomar, studerande och det civila samhället, öka kunskaperna om de gällande viseringsordningarna genom informationsutbyte,

- främja regionalt samarbete i fråga om gränsbevakning och bekämpande av irreguljär migration i Maghreb och området söder om Sahara, inbegripet genom informationsutbyte på regional nivå, gemensam riskanalys, gemensam gränsförvaltning och gränsbevakning samt polissamarbete t.ex. i fråga om människo- och narkotikahandel,

- främja samarbete mellan länderna i regionen i frågor som rör återtagande – både återtagande mellan Maghrebländerna och återtagande från Maghrebländerna till länderna söder om Sahara, med full respekt för migranternas grundläggande rättigheter,

- fortsätta att bistå Maghrebländerna på området asyl och internationellt skydd genom kapacitetsuppbyggande åtgärder enligt det regionala skyddsprogrammet för Nordafrika eller genom att överväga tänkbara vidarebosättningsalternativ,

- vid behov lämna information om frågor med anknytning till konsulärt bistånd och skydd från EU, samt utveckla en samsyn på detta område som blir allt viktigare för både EU:s medlemsstater och Maghrebländerna.

Slutsats

49. De förslag som läggs fram ovan är ett uttryck för EU:s stöd till och direkta intresse av en närmare integration inom Maghreb. Framstegen i integrationen beror först och främst på partnerländernas insatser i det egna landet. En förstärkning av de bilaterala förbindelserna mellan EU och Maghrebländerna kan stödja detta mål – om än indirekt – genom ökad överensstämmelse mellan parternas normer, lagstiftning och politik på olika områden. Den verkliga drivkraften för detta måste dock skapas genom insatser som omfattar hela Maghreb.
50. Europeiska kommissionen och den höga representanten ser fram emot att diskutera dessa förslag med EU:s medlemsstater och övriga EU-institutioner för att säkerställa

¹² En dialog om migration, rörlighet och säkerhet med länderna i södra Medelhavsområdet, 24.5.2011, KOM(2011) 292 slutlig.

ett samlat tillvägagångssätt. De kommer även att samråda om dem med olika aktörer i EU och Maghreb, inbegripet företrädare för det civila samhället.

51. Europeiska kommissionen och den höga representanten föreslår att det inleds en dialog på hög nivå mellan EU och Arabiska Maghrebunionen om dessa förslag. De uppmanar också de andra europeiska institutionerna, t.ex. Europaparlamentet, att delta i denna dialog med motparterna i Maghreb. De föreslår även att dessa frågor tas upp i den regelbundna politiska dialogen med Maghrebländerna. De vänder sig dessutom till icke-statliga intressenter, t.ex. företrädare för det civila samhället och näringslivet. Genom sådana utbyten hoppas Europeiska kommissionen och den höga representanten kunna göra värdefulla och kontinuerliga inlägg i debatten om integration inom Maghreb.